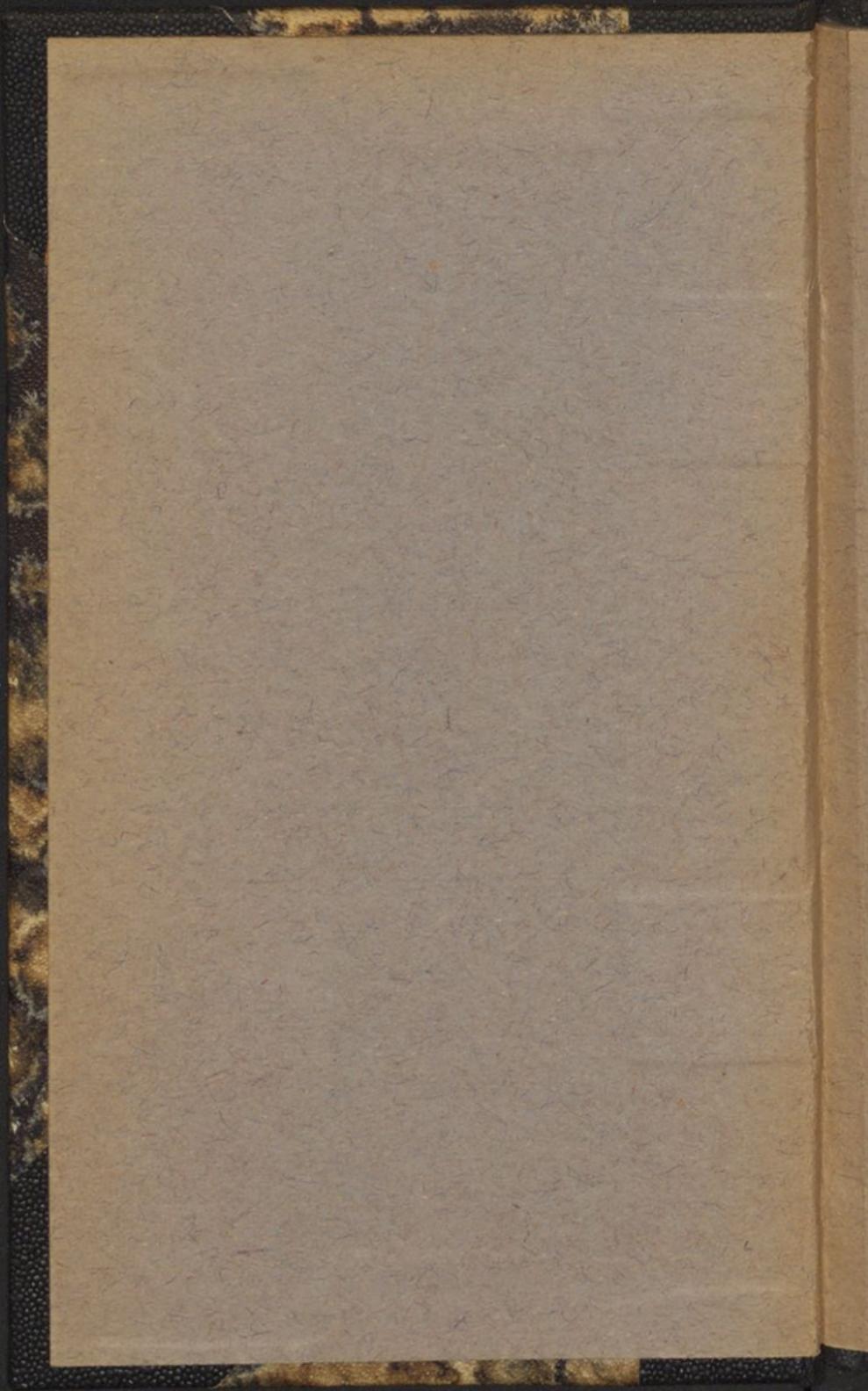

Slomšek, O.

41896

[Slomsek]

Sveti KRIŽEV POT

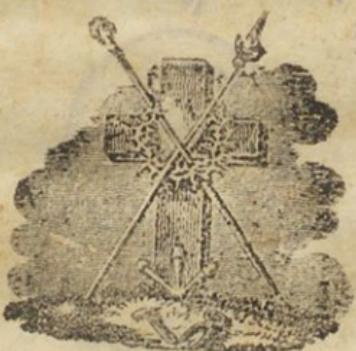
ino

LITANIJE

od terpljenja ino smerti Jezusa
Kristusa.

Sonatina iz Žihlj. orečenje po

z. nat. šte 365-383.

V GEDOVCI

Natisnil in na prodaj ima Janez Leon.

41896

030052345

Kralev pot svetiga Križa.

Mladi popotnik! hočeš srečno po sveti hoditi, se ne smeš pota svetiga križa zogniti. — Pogosto premišljuj pot terpljenja, po katirim je vsmileni Jezus pred tebo hodil; poglej kaj je terpel, poslušaj, kaj te per vsakim štacionu, uči; obljubi za njim hoditi, skleni svoj križ nositi ino prosi Jezusa, naj ti pomaga, de ne onemoreš. Vsak štacion bo tebi ena stopinja bližej nebes. — Sveta mati kat. cerkva ti za to premišlovanja odpustke daruje, de se Jezusoviga terpljenja in zasluženja deležen storiš. Jezus, tvoj nebeški kralj, pred tebo hodi, njegove svete stopinje premišlovaje, hodi tudi ti za njim. Tako bo križev pot tebi kralev pot proti nebesam. Prej ko začneš, njemu svoje premišlovanje daruj:

Darovanje.

¶ neskončno vsmileni Bog! v ponižnosti svojiga serca darujem tebi to premišlovanje terpljenja Jezusa, tvojiga ljubiga Sina, k tvoji veči časti, v odpušanje grehov, za povišanje tvoje svelte cerkve ino za verne duše v vicah; ter vseh odpustkov deležen biti želim, ki jih sveta cerkva timu svetimu opravilu deli. Oh Gospod! govoriti v tim svetimi premišlovanji, in tvoj služavnik bo poslušal. Amen.

*

I. Štacjon.

Jezus k smerti obsojen.

X. Molim tebe, Kriste, in te hvalim:

B. Ker si skoz svoj sv. križ svét odrešil.

Jezus mlaedenču: Mlaedenč, prijatel moj! vi-diš mene pred krivičnim sodnikam stati? — slisiš nedolžniga po krivici tožvati? — Čuješ nadraženo ljudstvo, ki me je pred petimi dnevmi po kralevu čestilo, nevsmileno vpit: „Križaj ga, križaj ga!“ Hočeš biti moj sovražnik tudi ti? — —

Mlaedenč Jezusu: Oh preljubi moj Jezus, izvolen ženin moje duše, moj Gospod ino narveči dobrotnik, kako bi mogoče bilo, tebe sovražiti? — Vem, de sim pogosto slabo govoril, druge krivo sodil ino pohujšal — sim grešil; in vsaki grešnik je tvoj sovražnik. Pa odpusti mi moje zmote — Naj dela svét kar hoče; — ne bom več za njim potegnil. Tvoj bočem biti, de me boš tudi ti nekdaj na sodbi za svojiga spoznal. Amen.
Oče naš. — Česena Marija. — Vsmili se me, o Gospod, vsmili se mene!

II. Štacjon.

Jezus križ zadene.

Molim tebe, o Kriste i. t. d.

Jezus mladenču: Vidiš težek križ, popotnik mlad, ki so ga meni sovražniki navalili? — Voljno ga objemem ino nesem, ne za sebe, ampak za te ino za ves svét. Z križam bom tebi zopet nebesa odperl. — Hočeš moj učenc biti; — za meno priti, zadeni svoj križ vsak den ino hodi za meno. Le pot težav ino križev je ravna pot v svete nebesa. — Ali me boš na tim poši zapustil?

Mladenč Jezusu: Kakor resnično Bog živi, tebe ne zapustum, moj preljubi tovarš in božji prijatel! — Kamo bi se srotej podal? Le ti imaš besede živlenja večniga. Voljno hočem križ objeti, ki mi ga še boš poslal, bodi si vboštvo alj bolezni, žalost serca alj zasramvanje svetá, vse bom voljno poterpel. Pomagaj mi pa tudi, izveličar moj, naj srečno po tvojih stopinjah k tebi pridem, de kjer si ti, moj Gospod, bom tudi jaz, hlapec tvoj. Amen. Oče naš. Češena Marija. Vsmili se. —

III. Štacjon.

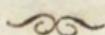
Jezus pervič pod križam pade.

Molim tebe, o Kriste. — i. t. d.

Jezus mladenču: Poglej, prijatel moj, kako težek je križ, ki ga je meni moj Oče za tebe, in cel svét naložil! Pod njim omaguje moje telo, — moja volja ne. Zopet hočem vstatí, dokončati, kar mi je Oče nebeški naročil. — Kaj pa ti toljko tožuješ, de je tvoj stan pretežek? — tvoja služba prehuda? — plačilo preslabo? — Jeli ne boš, kakor jaz, Očetu nebeškemu do konca zvest? —

Mladenč Jezusu: Oh premili Jezus! sram me je, de sim se toljkokrat za malih reči del švaral, svoj stan tožoval, črez svojo službo govoril. — Oh kako majhen je križ v mojim stani proti tvojimu križu! — kako lehko moje delo k tvojimu opravilu! — Nikoli več nebom v svojim stani nezadovoljn; in če tudi oslabim, saj mi boš zopet vstatí pomagal. Poterpežlivost nar hujši križe lehke storí; ino vse lehko prestoji, kdor se z teboj, moj Jezus sklene. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se. i. t. d.

IV. Štacjon.

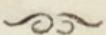
Jezus sreča svojo mater.

Molim tebe, o Kriste, i. t. d.

Jezus mlašču: Prijatel! poglej mojo žalostno mater, kako vjokana za meno gre, ker mene k smerti peljajo. Poprašaj, kaj je storila, ona blažena med ženami, de je toljke žalosti včakala? — Bila je čista devica, zvesta dekla svojiga Gospoda. Oče nebeški njo ljubi, in kogar ljubi brez šibe ne pusli, ampak z žalostjo ino terpljenjam ga objiše. — Zakaj pa ti tako naglo tožuješ, kedar ti vse po volji ni — obupati hočeš, če se ti vse po sreči ne godi. — Kaj nočeš ljubej božji biti? — —

Mlašč Jezusu: Oh kdo sim jaz, vbogi grešnik — in kdo pa vidva, preljubi Jezus ino Marija! — Nedolžna toljko terpila, jaz pa dolžen nočem terpeti! Oh, ves poterpežlivi Jezus! uči me ljubiti šibo Očeta nebeškega. Marija, mati žalosti, izprosi mi gnado z tebo radovoljno žalovati; — naj de bom na tim sveti vajniga terpljenja — pa tudi v nebeškim kraljestvi vajniga veselja tovarš. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se. i. t. d.

V. Štacjon.

Simon pomaga Kristusu križ nositi.

Molim tebe, o Krište i. t. d.

Jezus mlačenču: Pomagal sim revnim bolničam ino jih ozdravlal, mertvim dal zopet življenje; zdaj sim sam pomoči potreben, ino ni človeka meni v pomoč. Moji sovražniki morjo Simona prisiliti, de mi križ nosit pomore. Tako nehvaležen svét dobrote povračuje! — Ali se boš tudi dal ti siliti za meno križ nositi?

Mlačenč Jezusu: Oj preljubi Jezus, naveli mi križ, služavniku svojemu po svoji sveti volji; — dokler bom mogel, ga bom za tebo serčno nosil; saj mi boš moj trud lepo poplačal. — Pa kje je tvoj križ? — Nevedni ljudje so — jih podučiti: grešniki — jih posvariti — nedolžno obdolženi so — se za njih poštenje poskusiti: to se veli tvoj križ nositi. — Oh ljubi Jezus, daj mi vse to ne prisileno, ampak z veseljam storiti. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se.

VI. Štacjon.

Veronika Jezusu pert podá.

Molim tebe, o Kriste i. t. d.

Jezus mladenču: Čigava je ta podoba, ki njo na perti Veronike gledaš? Poznaš podobo svojiga prijatela, odrešnika ino zveličarja? — Ali věš, kdo me je toljko razranil — z kervjo oblil — z ternjam kronal?

Mladenč Jezusu: Oh poznam tvojo podobo, moj božji učenik ino nar veči dobrotnik! Vém, kdo je tebe toljko revniga storil. — Za naših hudobij del si bil ranjen, zavolj naših grehov tepen, naše bolečine si ti prestal. — Gledam v tvoji sveli podobi tvojo poterpežlivost, ponižnost ino krotkost. Slišim tvoj prijazen glas: „Vuči se od mene, kako sim pohleven ino ponižniga serca.“ — Oh tvojo podobo hočem globoko v svoje serce vtisniti, na tvoje svete nauke ino lepe izglede vedno misliti, pa tudi po tajistih živeti; naj bojo ljudje spoznali, de sim tvoj učenc, ino hvalili Očeta, ki je v nebesih. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se i. t. d.

VII. Štacjon.

Jezus drugič pod križam pade.

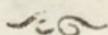
Molim tebe, o Kriste i. t. d.

Jezus mladenču: Vidiš preljubi moj, kako težek je mojiga terpljenja križ! Pregrehe vsga svétá na njem slonijo — tudi tvoji grehi na njem ležijo, ter me toljko nevsmileno v zemljo vlečejo. — Ali se tebi nevsmilim? — Mi ne boš svoje roke podal — mi ne vstati pomagal? — —

Mladenc Jezusu: Moj Izveličar! na moje roke ino noge — vzemi vse moje ude ino moči! — Alj kako ino kje bi tebi pomagal? — Spomnim se, kaj ti želiš. V moji sošeski je zapušen bolnik; — nima, ki bi ga preložil; — per sošedi so zapušeni otroci ostali, nimajo starišev, ki bi jih izredili; — v naši vesni je zapušena vdova, nišma moža, ki bi ji pomagal — njo potolažil. — V naši fari je zgublen mladenč — zapeljena dekelca, nimate prijatela, de bi nju na prav pot povernil. „Kar bote takim storili, moj Jezus veliš, to bote meni storili.“ — Z veseljam jím hočem roke podati, namesti tebe jím poma-

gati; in ti boš meni povernil, kakor bi se bilo tebi zgodilo. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se. i. t. d.

VIII. Stacjon.

Jezus tolaži Jeruzalemke.

Molim tebe, o Kriste i. t. d.

Jezus mladenču: Mladenč! kar sim rekел Jeruzalemskim ženam, tudi tebi rečem: Ne jokaj se nad meno, jokaj se nad sebo ino nad svojimi grehami. Jaz, ves nedolžen toljko terpim; kako se bo godilo nespokorjenimu grešniku? Ako se to na zelenim lesi godi, kaj bo z suhim? — Hočeš biti tudi ti suh les, ki sadu ne prinese?

Mladenč Jezusu: Moj Izveličar! naj se jokam, pa le za to, ker te vidim toljko za mene terpeti. Naj se jokam, ker se bojim, de bi me, suho mladiko zavergel, ki tako malo dobriga storim. — Oh kaj bo, ako se za dobro posušim, ino po smerti v pekli gorim! — ne zaverzi me, vsmileni Jezus! Ti si moja vinska terta, naj bom tvoja žlahna

mladika. Oživi me v posvečajoči gnadi božji, naj za dobro omladim, in za nebeško kraljestvo veliko dobriga storim. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se. i. t. d.

IX. Štacjon.

Jezus tretič pod križam pada.

Molim tebe, o Kriste i. i. d.

Jezus mladenču: Trikrat sim padil na oljski gori na svoj obraz, prosil Očeta, naj mi kelh terpljenja odvzeme; — volja Očetova je, de ga pijem, ino za tebe terpim. — Tretjokrat, glej, pod težkim križam ležim; teža grehov me hoče posiliti. — Ino ti z meno vsmilenja nimaš? — Tvoje hude navade so vervi, z katerimi me vlečejo; — tvoje razujzdano živlenje je moje suvanje. Kako dolgo še, prijatel moj, kako dolgo? —

Mladenč Jezusu: Ne več, preljubi moj Jezus, ne več! Kdo bi zamogel tebe žaliti, ako te gleda, kako reven za nas na zemli leliš. — Raztergati hočem svoje nevarno znanje, zapustiti svoje slabe tovaršije, se odvaditi

svojih pregrešnih navad. Ako me ravno svét zaverže, saj me boš ti med svoje vzel. Am. Oče naš. Češena Marija. Vsmili se i. t. d.

X. Štacjon.

Jezusa izslečejo.

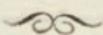
Molim tebe, o Kriste i. t. d.

Jezus mladenču: Mladenč, posvetniga veselja toljko željen! pokusi z meno grenke pije, k mi njo svét posledno uro ponuja! — Tudi tebi bo nekdaj za toljko grenački pijo dajał, za koljkor sladkejši je tebi zdaj pregrešno veselje. Tvojo požrešnost moram plačvati, ino za tvojo nočemerno gizdost na svojim životi toljko terpim. — Ti prevzetno hodiš, se nespodobno nosiš, zamečuješ pošteno šego svojga stanu; mene pa izslačijo, de grem brez vsiga oblačila za tebe vmarjet. — Oh spomni se, de si prišel gol na svet, gol pojdeš zopet iz svétá. Bodi pameten ino ponižen!

Mladenč Jezusu: O moj Jezus, ti ves reven in zasramvan — jaz pa prevzeten ino požrešen! — Oh ne bom se vpijanil, ne

zahajal med zapelive ljudi. Po svojim stani se hočem ponižno nositi, ne več posnemati ptujih šeg. O moj Jezus, uči me treznosti, naj po meri z hvaležnim sercam zavživam tvoje dare. — Uči me lepo ponižnosti, naj se po svojim stani modro oblačim, ker vem, de si prevzetnim sovrašnik, ino le ponižnim svojo gnado daš. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsímili se i. t. d.

XI. Štacjon.

Jezusa na križ pribijajo.

Molim tebe, o Kriste i. t. d.

Jezus mladenču: Kaj so vam moje roke storile, de jih razpenjate? — Kaj moje noge, de jih nevsmileno na križ pribijate? — Po-véte, kaj sim vam žaliga storil? — Ino tudi ti, moj prijatel molčiš — v moje križanje dovoliš — tudi celo pomagaš! — Naj bi meni moj sovrašnik tako storil, ne potožil bi se; pa ti moj domač prijatel, ki si per meni toljko dobriga vzival — zdaj mene tako ne-vsmileno križati daš!

Mladenč Jezusu: Kako bi jaz kaj takiga storil? — Preljubi moj Jezus, pové, kdo tebe zdaj križa? — Oh, spomnim se: „Grešníki so po mojim životi kovali;“ tako ti skoz svojga preroka govorиш. — Kedar k' grehu molčim, v tvoje križanje dovolim; — se k grehu smejim, tebe v novo križati pomagam. — Oh podpihovavci vi, obrekvavci lažnivi, ne ojstrite več žreblov z svojim hudobnim jezikam. — Vi goljuši ino tatje, ne napravljajte strašniga kladva z svojo krivico! — Vi požrešníki, pjanci, ino prešestniki, ne pribijajte Jezusa, svojga odrešenika, na grozoviten križ svojga nesramniga poželenja. — Braniti hočem, moj Jezus, koljkor premorem, de ne ojo moji ljudje z kakim smertnim graham novič tebe križali. Oh križani Jezus, daj mi aj vreti, kakor z smertnim graham več tebe križati. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se i. t. d.

XII. Stacjon.

Jezus vmerje na križi.

Molim tebe, o Kriste i. t. d.

Jezus mlašču: Mladi popotnik, poglej na mene, kako na križi med nebami in zemljijo za te vesim! Poslušaj mojih poslednjih sedem besed, ki jih iz križa tebi naročim. — Oče, odpusti jim; oni ne vejo, kaj delajo. Ne boš tudi ti svojim sovražnikam ravno tak lepo odpustil, ki tudi ne vejo, kaj storijo? — Spokorjenimu razbojniku: „Resnično ti povem, še dones boš z meno v svetim raji.“ Ali ne želiš ti v svoji poslednji uri ravno te veselje besede zaslišati? — Mariji: „Žena! glej tvoj sin!“ Joanezu: „Sin! glej tvoja mati!“ Ne boš imel ti Marijo za svojo ljubo mater? — „Mene žeja!“ — po izveličanju tvoje duše — tudi vsiga svetā. — „Moj Bog! moj Bog, zakaj si me zapustil?“ — Hudoben svet misli tako, ker me Oče toljko terpeti pusti. — „Dokončano je!“ — moje terpljenje per kraji, moje opravilo dopolnjeno. — „Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo!“

Mlašč Jezusu: Jezus! ti glavo nagneš — na strašnim križi za mene vmerješ, do

posledne kaple izteče tvoja sveta rešna kerv.
— Oh, kako grozoviten je vender greh, ki
je tebe vmoril! — Koljko moja duša vredna,
de ti, sam božji Sin, svojo živlenje za njo
daš! — Jaz pa neumen grešnik drago od-
kupleno dušo za kratko pregrešno veselje pe-
klenškimu sovražniku zopet predam! — Oh
kako bo moji duši, kedar se bo trupla lo-
čila? — Okleniti se hočem, o Jezus, tvojiga
svetiga križa; naj omije tvoja rešna kerv vse
moje grehe ino slabosti. Sv. križ naj mi bo
znamnje strahu pred grozovitnim graham, —
lepo znamnje tvoje ljubezni v živlenji, pa tudi
v smerti posledno zaupanje. Oh daj tudi meni
srečno dokončati, ino svojo dušo v Očetove
roke izročiti. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se. i. t. d.

XIII. Štaejon.

Jezusa telo v naročji Marije.

Molim tebe, o Kriste i. t. d.

Marija mladenču: Moj sin! Poglej Jezusa,
nedolžno jagne, kako mrtev v mojim naročji
leži. — Greh je mojiga preljubiga Sina vmo-

ril, greh meni materno serce prebodil z mečam prevelike žalosti! Oh popotnik, ki memo hodiš po svojih pregrešnih potih, pridi ino poglej, ali je žalost toljka, kakor je moja žalost?

Mladenč Mariji: Premila mati mojiga Odrešenika, dopolnile so se tebi besede, ki jih je stari Simeon v tempelni tebi povedal. Tvoje serce je žalosti meč prebodil. Bila si pokorna dekla svojga Gospoda pod strašnim križam svojga Sina, po njegovi besedi se je tebi zgodilo; za to si pa tudi zdaj kralica nebes ino zemle. Tvoja čudna žalost se je tebi v neizrečeno veselje premenila. Oh Marija, moja dobrotliva mati, izprosi mi gnado, naj na tim sveti z tebo žalujem, objokujem svoje grehe, in tudi grehe vsiga svetá; naj se meni sedajna žalost v večno veselje premeni. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se. i. t. t.

XIV. Stacjon.

Jezus v grob položen.

Molim tebe, o Kriste i. t. d.

V Jožefovim verti pripravljen grob stoji. N oben še v tim grobi počival ni; kdo bo vender v njem spal, kdo pokoj v novim pokopi vžival? — Oh dober moj Pastir — Jezus bo najdil v grobi svoj mir, ki ga na tim hudobnim sveti ni najdel. — Jožef iz Arimateje njemu da posledno postelo smrtniga spanja. — Jezus je mirno v grobi spal, de se ne bom jaz groba bal; — on je moje vstajanje ino živlenje. — K tvojimu grobu, o Jezus, pokleknem, za srečno zadno uro te prosim, za sladek pokoj v pokopi se tebi priporočim.

Oh preljubi Jezus, ki si po toljkim terpljenji v hladnemu pokopi mirno počival — počival bom v njem skoraj tudi jaz; naj bi le srečno!

Prosim te, skoz tvojih svetih pet krvavih ran, stoj mi na stran, kedar se bo moja duša trupla ločila. Vzemi njo milostlivo v svojo kraljestvo, de bo per tebi živila, dokler moje trudno truplo v černi zemli počiva. In kedar prideš z znaminjam svetiga križa mert-

ve k sodbi budit — oh, daj tudi meni med izvolene na desnico priti, naj bo meni tvoje britko terpljenje v večno živlenje. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Vsmili se i. t. d.

Dokončanje.

Obhodil sim stopinje tvojga terpljenja ino smerti, vsmileni Jezus; pregledal sim, koljko si za me prestal. — Oh, kaj bom pa jaz tebi dal za tvojo toljko ljubezn? — Moj ljubi brat si ti postal — ino vse tvoje je tudi moje. Tvoj ljubi nebeški Oče je tudi moj Oče — tvoja mati Marija je tudi moja Mati — tvoje nebeško kraljestvo je tudi moje kraljestvo, ako ga sam ne zapravim; in tvoje presveto Telo je hrana moje duše. — Oh preljubi Jezus, ves si moj, naj bom ves tudi jaz tvoj! — Ti si hotel za mene terpeti ino vrnjeti, jaz pa hočem vekomaj tebi živeti. — Oh neskončno vsmilen Bog, daj, de terpljenje ino smert Jezusovo vedno pred očmi imam, po njegovim svetim izgledi poterpežljivo živim, ino pridem skoz Jezusovo neskončno zasluženje v večno živlenje. Amen.

LITAVIJE

od terpljenja in smerti Jezusa Kristusa.

Gospod, usmili se nas,
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas,
 Kriste, usliši nas!

Oče, nebeški, vsigamogočni Bog!
 Sin vsiga svetá rešni Bog!
 Sveti Duh, resnični Bog!
 Sveta Trojica, en sami Bog!
 Jezus, kteri si ponižno v Jeruzalem šel.
 Jezus, kteri si svojim učencam noge
 umival,
 Jezus, kteri nam kakor živi kruh moč
 daješ,
 Jezus, kteri nas z svojo sveto krvijo raz-
 svitljuješ,
 Jezus, za trideset srebernikov prodan,
 Jezus, na svoji duši do smerti žalosten,
 Jezus, kteri si v vertu Getsemanu ker-
 vav pot potil,

usmili se nas!

Jezus, na oljski gori od angeljev poterjen,
 Jezus, od Judeža škerjota izdan,
 Jezus, z vervmi in ketnami zvezan,
 Jezus, od svojih učencov zapušen,
 Jezus, pred Anaza in Kajfeža postavljen,
 Jezus, za uho udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, trikrat od Petra zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik Pilatu izdan,
 Jezus, per Pilatu krivično tožen,
 Jezus, v belim oblačilu zaničvan,
 Jezus, menj kakor razbojnik Baraba obratjan,
 Jezus, neusmiljeno gajžlan in raztepen,
 Jezus, v škerlatast plajš zaničljivo oblečen,
 Jezus, z ternjem kronan,
 Jezus, v sveti obraz zapluvan,
 Jezus, z terstam po glavi tolčen,
 Jezus, nedolžno k smerti obsojen,
 Jezus, hudobnim Judam v oblast dan,
 Jezus, z težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno Jagnje k smerti peljan,
 Jezus, na gori Kalvarii do naziga slečen,
 Jezus, za noge in roke na križ pribit,
 Jezus, kteri si na križi za sovražnike prosil.

usmili se nas!

Jezus, na križi od Judov zaničevan,
 Jezus, od leviga hudodelnika na križi
 preklinjan,
 Jezus, kteri si desnimu hudodelniku, ki
 se je spreobernil, sveti raj obljubil,
 Jezus, ktiri si na križi svojo žalostno
 mater učencu Janezu izročil,
 Jezus, na križi z jesiham in žolčem na-
 pojen,
 Jezus, kteri si vse dopolnil, kar je bilo
 od tebe prerokvano,
 Jezus, svojimu nebeškemu Očetu do smerti
 pokoren,
 Jezus, kteri si na križi svojo dušo v roke
 svojiga nebeškiga Očeta izročil,
 Jezus, kteri si na križi z nagnjeno glavo
 vmerl,
 Jezus, na križi z sulico v serce preboden,
 Jezus, z castjo z križa snet,
 Jezus, v tančico zavit,
 Jezns, v nov grob položen,
 Jezus, kteri si Očake iz tamnic rešil,
 Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ, za-
 nesi nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ, usliši
 nas, o Gospod!

usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe svétá odjemlješ, usmili
se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Molitev.

Gospod Jezus Kristus! kteri si z svojo smertjo na križi svét, pekel in smert premagal, prosim te, dodeli, de skozi tvoje britko terpljenje in smert kakor v živlenji tako tudi posebno v smerti svoje sovražnike premagam, in de moja duša iz te doline nadlog od tvojih svetih angeljev spremljena enkrat v nebeško domačijo v večno veselje pride. Amen.

